Roald Dahl
Čarodějnice

Vězel jsem za zástěnou na všech čtyřech s okem přilepeným ke štěrbině. Nemám představu, jak dlouho jsem tam trčel, ale připadalo mi to jako celá věčnost. Nejstrašnější na tom bylo , že jsem nesměl zakašlat nebo způsobit nějaký šramot – a vědět přitom, že kdybych to nedokázal, je se mnou ámen. Bez přestání jsem se tetelil strachem, že některá z čarodějnic v zadní řadě zvětří mou přítomnost těmi svými speciálními nosními dírkami.

Má jediná spása, jak se mi zdálo, spočívala v tom, že čarodějnice neměly oči pro nic jiného než pro Hlavní nejvyšší čarodějnici nahoře na řečnickém stupínku a pro její velkolepý plán, jak skoncovat se všemi dětmi z Anglie. Posluchačky tleskaly jako šílené a vykřikovaly: „Skvělé! Skvostné! Nádherné! Jste geniální, ó moudrá!“

„Čarodějnice nikdo nikdy nechytí!“ vyštěkla Hlavní nejvyšší čarodějnice. „Ale teď pozor! Chci, abyste dávaly všechny pozor. Hodlám vám totiž fvěřřřit, z čeho fe fkládá vzorec 86 čafovaného měniče v myši! Je vám naprosto jafné, že nefmíte udělat nic, čím byfte na febe upoutaly pozornoft, když jfte fe ubytovaly v tomhle hotelu? Toho fmradlavého malého fpratka fe v každém případě zbavíme. Mufíme to ale provéft pokud možno bez rozruchu – Cožpak nejfme nanejvýš důftojné dámy ze Fpolečnosti pro potírání týrání dětí?“

To mluví o mně, uvědomil jsem si. Tyhle ženské doopravdy mluví o tom, jak mě zabít. Začal jsem se potit.

„Ještě jednou pozor!“ zahřměla Hlavní nejvyšší čarodějnice. „Teď vám fvěřím poftup vzorce 86 čafovaného měniče v myši! Připravte fi tužku a papír.“

V celém sále nastalo otvírání kabelek a lovení notýsků.“

„Za prvé,“ spustila Hlavní nejvyšší čarodějnice, „jfem mufela objevit něco, po čem by fe děti velmi rychle zmenšovaly.“

„A co to je?“ dožadovalo se hlediště hlasitě odpovědi.

„Tenhle krok nebyl fložitý,“ vykládala. „Když chcete, aby fe dítě znatelně zmenšilo, pak fe na něj ftačí podívat opačným koncem dalekohledu. Takže vezmete opačný konec dalekohledu,“ pokračovala, „a vaříte ho do úplného změknutí.“

„Jak dlouho to trvá?“ vyptávaly se jí.

„Jedenadvacet hodin,“ zněla odpověď. „A zatímco fe dalekohled vaří, vezmete přesně čtyřicet pět hnědých myší, odfeknete jim porcovacím nožem ocáfky a ty ofmahnete na oleji na vlafy, dokud nejfou pěkně dozlatova propečené a chřupavé.“

„A co máme dělat se všemi těmi myšmi, kterým jsme usekaly ocásky?“ chtělo vědět hlediště.

„Ty povaříte jednu hodinu na mírném ohni ve šťávě ze žab,“ odpověděla. „Ale to není všechno. Zatím jfem vám prozradila tu fnažší čáft receptu. Opravdový háček vězí v tom, jak tam přimífit něco, co by vyvolalo fkutečně načafovaný efekt. Něco, co by děti mohly fníft v daný den, ale působit by to na ně přitom začalo až po deváté druhý den ráno – až dorazí do školy.“

„A na co jste přišla, ó moudrá?“ překřikovaly se. „Prozraďte nám to veliké tajemství!“

„Tajemftví,“ oznámila vítězoslavně Hlavní nejvyšší čarodějnice, „fe fkrývá v budíku!“

© Nakladatelství Fraus, Plzeň 2003, www.fraus.cz • Kopírování povoleno e 00015

„V budíku!“ šílely nadšením. „To je geniální nápad!“
„Nařídíte budík na zvonění na devátou ráno. Potom ho doměkka a dokřupava upečete v troubě. Děláte fi poznámky?“
„Děláme, Vaše Vznešenosti, děláme!“ volaly sborem.
„Za další,“ pokračovala Hlavní nejvyšší čarodějnice, „vezmete ten uvařený dalekohled, osmahnuté myší ocáfky, uvařené myši a upečený budík a všechno to dáte do mikféru. Potom vše mikfujete při nejvyšší rychlosti. Z toho fe vám vytvoří pěkné tuhé těfto. Zatím máte mikfér pořád ještě v chodu, přidáte k tomu žloutek jednoho vejce poletuchy čunivé, fpár z krabáka drtivého, zobák z frňáka ukecaného, chobot z chrliče nenechavého a jazyk ze skočkodana kočkovitého. Věřím, že vám nebude dělat težkofti je fehnat.“
„To ani v nejmenším!“ překřikovaly o překot jedna druhou. „Frňáka ukecaného propíchneme, krabáka drtivého polapíme do pasti, chrliče nenechavého odstřelíme a skočkodana kočkovitého odchytíme v noře.“
„Fkvělé!“ pochválila je Hlavní nejvyšší čarodějnice. „Až to všechno umikfujete dohromady, zífkáte lákavě vyhlížející zelenou tekutinu. Vpravte jednu, jenom jednu jedinou pidikapičku této tekutiny do čokolády nebo nějaké sladkosti. A v devět hodin druhý den ráno fe dítě, které to fnědlo, promění do šeftadvaceti fekund v myš! Teď ale jedno varování. Nikdy nedávejte do žádné fladkosti nebo čokolády víc než jednu kapku. A jednomu dítěti nikdy nedávejte víc než jednu fladkost nebo čokoládu. Předávkování by pomíchalo načafování budíku. V důfledku toho by fe děti měnily v myši příliš brzy. A to byfte přece nechtěly, viďte? Nechtěly byfte, aby fe vám děti proměňovaly v myši přímo ve vašich cukrárnách. To by pak naše hra fkončila. Takže buďte opatrné! Nepřřředávkovat!“

Hlavní Nejvyšší čarodějnice se chystala znovu ke slovu. „A teď bych vám chtěla předvéft.“ prohlásila, „jak dokonale tenhle předpif funguje. Včera jfem ofobně připravila malou dávku této kouzelné fměsi, abych vám zde mohla účinek demonftrovat. V receptu jfem však udělala jednu drobnou změnu. Než jfem dala budík upéct, naftavila jfem ho nikoli na devět hodin druhého dne, ale na půl čtvrté odpoledne. Tedy na půl čtvrté dnef odpoledne. A to bude,“ prohlásila a mrkla na hodinky, „přesně za fedm minut!“

Tyto informace jsem slyšel příliš pozdě – ráno jsem totiž snědl čokoládu, kterou mi nabídla v hotelové hale jedna neznámá paní.

Ze stejnojmenné knihy
s ilustracemi Adolfa Borna

Roald Dahl [roueld dál]

© Nakladatelství Fraus, Plzeň 2003, www.fraus.cz • Kopírování povoleno e 00015